

...

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

végzése

Az ügy száma:

Kfv.V.35.008/2026/2.

A tanács tagjai:

dr. Darák Péter a tanács elnöke

dr. Demjén Péter előadó bíró

dr. Márton Gizella bíró

dr. Stefancsik Márta bíró

Ságiné dr. Márkus Anett bíró

A felperes:

Zrt Zrt.

(cím1)

A felperes jogi képviselője:

dr. Mentus Szabolcs ügyvéd

(cím2)

Az alperes:

NAV Fellebbviteli Igazgatósága

(cím3)

Az alperes jogi képviselője:
kamarai jogtanácsos

dr. Feketéné dr. Németh Georgina Borbála

A per tárgya:
közigazgatási per

adóügyben hozott határozat ellen indított

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálattal támadott határozat: a Fővárosi Törvényszék 2025. október 14. napján kelt 108.K.700.208/2024/60. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az elsőfokú adóhatóság 2022. második negyedévére általános forgalmi adó (a továbbiakban: áfa) adónemben adóellenőrzést folytatott a felperesnél. Az elsőfokú adóhatóság az adóellenőrzést eredményeit realizáló, 2023. július 25. napján kelt, iktatószám iktatószámú határozatával a felperes terhére 30.860.000 Ft jogosulatlan visszaigénylésnek minősülő adókülönbözetet állapított meg, amelynek kiutalását megtagadta, egyúttal kötelezte őt 15.390.000 Ft adóbírság megfizetésére. A felperes fellebbezése nyomán eljár alperes a 2023. november 15. napján kelt, iktatószám1 iktatószámú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

[2] A határozatok indokolása szerint a felperes megbízási szerződést kötött az Számlakibocsátó Kft.-vel (a továbbiakban: Számlakibocsátó) ingatlanfejlesztéssel és beruházással összefüggő tanácsadásról. A Számlakibocsátó magánszemélyektől két ingatlant vásárolt 14.500.000 Ft + áfa, valamint 26.000.000 Ft + áfa vételárért, amelyeket 40.000.000 Ft + áfa, valamint 74.000.000 Ft + áfa eladási áron értékesített a felperesnek, aki az erről kiállított két számlát befogadta, az azokban feltüntetett áfát pedig levonásba helyezte. Az adóhatóság megállapította, hogy a számlák szerinti gazdasági események ugyan a felek között valósultak meg, azonban a Számlakibocsátó fiktív számlák befogadásával csalárd magatartást tanúsított, amelyről a felperes tudott, illetve tudhatott. A Számlakibocsátó számlákat fogadott be a V. Kft.-től (a továbbiakban: V. Kft.) PR és kommunikációs tanácsadás szolgáltatásról, amely azonban a teljesítéshez szükséges személyi feltételekkel nem rendelkezett, ügyvezetője a társaság működéséről és a gazdasági esemény tartalmáról nem tudott beszámolni. Rögzítette továbbá, hogy a V. Kft. számlákat fogadott be a M. Kft.-től (a továbbiakban: M. Kft.), amely a teljesítéshez szükséges személyi és tárgyi feltételekkel nem rendelkezett, bejelentett alkalmazottja nem volt, székhelyén gazdasági tevékenységet nem végzett. A számlák

kiállításának egyedüli célja a Számlakibocsátó adólevonási jogának megteremtése volt, a Számlakibocsátó pedig jogosulatlan adóelőnyre tett szert azáltal, hogy a fizetendő adóját a V. Kft. által kiállított fiktív számlák levonásba helyezésével csökkentette, miközben a V. Kft. és az M. Kft. adófizetési kötelezettségének nem tett eleget.

[3] A tudattartalom kapcsán kifejtette, hogy a felperes az adókijátszás során passzív magatartást tanúsított. Utalt a láncolatban feltárt szervezeti és személyi összefonódásokra, így például arra, hogy a felperes bevallását a Számlakibocsátó ügyvezetője nyújtotta be, továbbá hogy a felperes egyedüli tulajdonosa és ügyvezetője egyben a B. Kft. tagja és ügyvezetője, amely társaság állandó meghatalmazottja a Számlakibocsátó. Kiemelte, hogy az ingatlanok értékesítési ára úgy nőtt a többszörösére, hogy azokon értéknövelő beruházás nem történt, a felperes pedig nem vizsgálta az irreális magas vételár okát. Utalt rá, hogy az ingatlanforgalmi szakértő véleménye szerint a gazdasági esemény létrejöttkor az ingatlanok tényleges forgalmi értéke jelentősen alacsonyabb volt a szerződésben foglalt áránál.

[4] Mindezek alapján a tényállást az 5/2016. (IX.26.) KMK vélemény (a továbbiakban: KMK vélemény) 3. esetkör passzív alakzatának feleltette meg, és megállapította, hogy a felperes a rá áthárított áfát az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 120. § a) pontja és 127. § (1) bekezdés a) pontja alapján nem volt jogosult levonásba helyezni.

A jogerős ítélet

[5] A felperes keresettel támadta az alperes határozatát, amelyet az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével elutasított.

[6] Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a felperes a K/57. számú beadványával tiltott keresetváltoztatást valósított meg, ugyanis a keresetindítási határidőn belül a tudattartalommal kapcsolatos adóhatósági megállapításokat a személyi összefonódás kivételével nem sérelmezte, így az ingatlanszakértőre vonatkozó felperesi hivatkozások elbírálását a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 43. § (1) bekezdése alapján mellőzte. Utalt rá, hogy a Számlakibocsátónál lefolytatott ellenőrzéssel, továbbá az ingatlan magánszemély általi értékesítési árával kapcsolatos felperesi kifogások nem képezték jelen per tárgyát. Rögzítette, hogy az adóhatóság nem sértette meg a kézbesítési határidőre vonatkozó szabályokat sem.

[7] Az Áfa tv. és a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) rendelkezéseire, továbbá az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) gyakorlatára utalással rögzítette, hogy az alperes eleget tett tényállástisztázási és bizonyítási kötelezettségének. Az adóhatóság bizonyította a Számlakibocsátó csalárd magatartását, aki a fizetendő adóját a V. Kft. által kiállított számlák levonásba helyezésével csökkentette, a V.

Kft. viszont nem rendelkezett a szolgáltatások nyújtására képes alkalmazottakkal, alvállalkozója nem volt, ügyvezetője a tényleges tevékenységéről nem tudott nyilatkozni, és működését valójában a Számlakibocsátó és az M. Kft. ügyvezetői irányították. Alaptalanul sérelmezte a felperes, hogy az adóhatóság e számlázási láncolatot is vizsgálta, ugyanis a Számlakibocsátó adókijátszó magatartása ezen keresztül valósult meg, tehát a két láncolat összefüggött. Utalt rá, hogy az adóhatóság az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Air.) 97. § (3) bekezdésének megfelelő módon ismertette a kapcsolódó vizsgálatok jegyzőkönyveit a felperessel.

[8] Kiemelte, hogy az Air. 58. § (4) bekezdésében rögzített szabad bizonyítás elvéből fakadóan az adóhatóság nem követett el jogsértést, amikor a tényállás tisztázása érdekében szakértői bizonyítást folytatott az ingatlanok forgalmi ára kapcsán. Hangsúlyozta, hogy a piaci ár adóhatóság általi vizsgálatára nem csak az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 3. § (2) bekezdése alapján, kapcsolt vállalkozások esetén kerülhet sor. Az adóhatóság nem sértette meg az Art. 3. § (1) bekezdésében foglalt valódiság elvét sem, ugyanis a felperes adólevonási jogát az Áfa tv. és az Sztv. megsértése miatt tagadta meg, a szerződés szabadság elvének pedig az ügyletek adójogi minősítése szempontjából nem volt jelentősége.

[9] Megállapította, hogy az alperes helytállóan vette figyelembe a felperes és a Számlakibocsátó közötti szervezeti-személyi összefonódásokat. Az a körülmény, hogy az adóhatóság az ingatlanértékesítést követően kiszabta a vagyónátruházási illetéket a felperesre, az adólevonási jog jogszerűsége szempontjából nem releváns. Utalt rá, hogy a felperes által hivatkozott Kfv.I.35.380/2021/7. számú kúriai határozat nem tartalmazza az általa idézett megállapításokat, mindazonáltal az adóhatóság a felperes tudattartalmát tisztázta. Végül kiemelte, hogy a Számlakibocsátó ügyvezetőjének meghallgatására irányuló bizonyítási indítványt mellőzte, mivel nevezett az adóhatóság előtt részletes nyilatkozatot tett, így meghallgatásától új bizonyíték nem volt várható.

A felülvizsgálati kérelem

[10] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelynek befogadását a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjai alapján kérte.

[11] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti befogadási ok körében kifejtette, hogy az adóhatóságot terhelő tényállástisztázási kötelezettség kapcsán a hatékony jogvédelem iránti igény következtében kiemelkedő jelentősége van az egységes joggyakorlat kialakításának.

[12] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja szerinti befogadási ok körében előadta, hogy a tényállástisztázási kötelezettség kapcsán az egységes joggyakorlat társadalmi jelentőséggel is bír, továbbá mivel adózási jogkérdésről van szó, annak jelentős súlya is van.

[13] Az ügy érdemében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a Kp. 43. § (1) bekezdésébe ütköző módon tekintette tiltott keresetváltogatásnak a K/57. számú beadványát, ugyanis már a fellebbezésben és a keresetben is vitatta a tudattartalomra vonatkozó megállapításokat. Ezt igazolja, hogy az elsőfokú bíróság a Kfv.I.35.380/2021/7. számú kúriai határozatra vonatkozó, a keresetben szereplő hivatkozását a tudattartalomra vonatkozó vitatásnak tekintette. E körben állította a Kp. 2. § (3) és (4) bekezdésének sérelmét. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság mellőzte a vagyónátruházási illeték kiszabásának, illetve az ingatlanok Számlakibocsátó általi szerzési árának vizsgálatát, megsértve ezzel a Kp. 2. § (2) bekezdését és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 346. § (4)-(5) bekezdéseit. Utalt rá, hogy a szerződési szabadság elve alapján a felek szabadon állapíthatták meg az ingatlanok vételárát, így az elsőfokú bíróság erre vonatkozó megállapításaival megsértette a Kp. 78. § (2) bekezdését. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének a szervezeti-személyi összefonódás kapcsán, továbbá kifogásolta bizonyítási indítványának elutasítását, hivatkozva a Kp. 78. § (2) bekezdésének és 2. § (2) bekezdésének sérelmére.

A Kúria döntése és jogi indokai

[14] A felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei – az alábbiak szerint – nem állnak fenn.

[15] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére

kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[16] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti kivételével – részletesen indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[17] A felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását egyrészt a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján kérte arra hivatkozással, hogy az adóhatóságot terhelő tényállástisztázási kötelezettség kapcsán szükséges a Kúria állásfoglalása az egységes joggyakorlat kialakítása érdekében.

[18] A joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn [7/2023. Jogegységi határozat], míg a joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a befogadás akkor indokolt, ha az egységes bírói gyakorlatnak a befogadási kérelemben megfogalmazott elvi okból történő változtatása indokolt lehet, vagy olyan új elvi jelentőségű jogkérdés merült fel, amely a Kúria állásfoglalását igényli.

[19] A Kúria kiemeli, hogy az igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2025. évi XLIX. törvény 171. § b) pontja 2025. augusztus 19-i hatállyal akként módosította a Kp. 117. § (4) bekezdését, hogy a felülvizsgálati kérelmet benyújtó felet immáron – a korábbi szabályozással ellentétben – Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa)–ac) alpontjai szerinti befogadási okok körében is indokolási kötelezettség terheli, ugyanakkor a törvény nem követeli meg e befogadási okok *részletes* indokolását.

[20] A Kúria rámutat, hogy a felperes a nem tett eleget a Kp. 117. § (4) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségének. Felülvizsgálati kérelmében csupán általánosságban utalt az adóhatóságot terhelő tényállástisztázási kötelezettség kérdéskörére, azt azonban nem jelölte meg, hogy ezzel összefüggésben mely elvi jelentőségű jogkérdés kapcsán tartja szükségesnek a Kúria jogegységi célú iránymutatását; nem mutatta be, hogy az alsóbb fokú bíróságok gyakorlata mennyiben széttartó; és fejtette ki azt sem, hogy az ügyben milyen új, elvi jelentőségű jogkérdés merült fel vagy hogy az egységes bírói gyakorlat megváltoztatása milyen elvi okból indokolt. A Kúria utal arra is, hogy a felülvizsgálati eljárás során jogkérdésekben dönt, nem pedig a kereset ismételt elbírálását végzi. Ebből következően a

felülvizsgálati eljárásban a közigazgatási szerv és az elsőfokú bíróság által figyelembe vett bizonyítékok ismételt egybevetésére és értékelésére, az általuk lefolytatott bizonyítás eredményének felülmérlegelésére – iratellenesség és kirívóan okszerűtlen mérlegelés hiányában – nincs lehetőség [ld. pl. Kfv.II.37.904/2020/2.; Kfv.I.35.316/2021/2. Kfv.II.37.673/2021/2.; Kfv.I.37.431/2022/3.; Kfv.I.37.761/2022/2.; Kfv.II.37.760/2022/2.; Kfv.III.37.028/2022/2.; Kfv.II.37.220/2023/2.; Kfv.V.37.686/2023/3.; Kfv.V.35.285/2023/2.; Kfv.V.35.005/2024/2.; Kfv.V.35.127/2025/2.]. Erre figyelemmel a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján történő befogadására nem volt lehetőség.

[21] A felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását másrészt a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján kérte, arra hivatkozással, hogy az adóhatóságot terhelő tényállástisztázási kötelezettség kérdése társadalmi jelentőséggel bír és annak jelentős súlya is van.

[22] A jogkérdés társadalmi jelentősége vagy különleges súlya akkor indokolja a befogadást, ha az eldöntendő jogi probléma a jogalanyok széles körét érinti, vagy ha a vizsgálandó jogkérdés az egyedi ügyön túlmutat, az nagy számban előforduló új típusú ügyben merült fel [Kfv.I.35.202/2023/3.; Kfv.V.35.148/2024/2.; Kfv.III.45.011/2024/4.; Kfv.V.35.068/2025/2.].

[23] A Kúria ugyanakkor rámutat, hogy a felperes e körben sem tett eleget a Kp. 117. § (4) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségének. A felperes ugyanis csupán idézte a jogszabály szövegét, azt azonban nem mutatta be, hogy a konkrét ügyben felmerült, tényállástisztázási kötelezettséggel kapcsolatos jogkérdések miért és hogyan érintik jogalanyok széles körét, illetve nem igazolta azt sem, hogy azok nagy számban előforduló, új típusú ügyben merültek volna fel. Erre figyelemmel a felülvizsgálati kérelem befogadására a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpontja alapján sem volt mód.

[24] A Kúria a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján hivatalból vizsgálta a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpontja szerinti befogadási okot is, azonban a befogadást ezekből sem tartotta indokoltnak, mivel az áfalevonási jog megtagadása kapcsán az EUB kiterjedt joggyakorlattal rendelkezik, amelyre az elsőfokú bíróság figyelemmel volt, azt ítéleti indokolásában idézte. A felperes továbbá nem hivatkozott az uniós jog értelmezésének szükségességére, és azt jelen ügyben a Kúria sem tartotta indokoltnak. A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja, valamint b) pontja szerinti befogadási okokat a felet a Kp. 117. § (4) bekezdése alapján terhelő részletes indokolási kötelezettség miatt hivatalból nem vizsgálhatta.

[25] Mindezekre figyelemmel a Kúria azt állapította meg, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn, ezért a befogadást megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[26] A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerinti befogadási okot – a Kp. 117. § (4) bekezdésének 2025. augusztus 19. napján hatályba lépett módosítására figyelemmel – indokolni köteles, ezen indokolásnak azonban nem kell részletesnek lennie. Erre figyelemmel nincs helye a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása érdekében való befogadásnak, ha a fél egyáltalán nem mutatja be, hogy mely elvi jelentőségű jogkérdés kapcsán tartja szükségesnek a Kúria iránymutatását; egyáltalán nem adja indokát, hogy az alsóbb fokú bíróságok gyakorlata mennyiben széttartó; valamint egyáltalán nem fejt ki, hogy az ügyben milyen új, elvi jelentőségű jogkérdés merült fel, illetve hogy az egységes bírói gyakorlat megváltoztatása milyen elvi okból indokolt.

Záró rész

[27] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes.

[28] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[29] A végzéssel szembeni további felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2026. január 29.

dr. Darák Péter s.k.

dr. Demjén Péter s.k.

dr. Márton Gizella s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

dr. Stefancsik Márta s.k.

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.

bíró

bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő

